

На юго-истокъ отъ Виолеюмъ, колко-то единъ часъ пѣтъ, находятъ-са Соломоновы-тѣ язове; тѣ са-расположены въ долчина, между два горскы рѣтове. За тѣхъ са-поменува въ пѣсни пѣсней: „Рече Соломонъ: возвеличихъ твореніе мое, создахъ ми дома, и насадихъ ми винограды: сотворихъ ми вертограды, и сады, и насадихъ въ нихъ древесъ всякаго плода: смирны, нардовыя, алоевыя и другія; сотворихъ ми купели водныя, еже напаяти отъ наполненныхъ водою, и содержатся со тцаніемъ“... Тѣзи язове състоѣтъ изъ три четвъроѣгълны бассейны; иматъ 225 стѣпки на дължь, 52 на ширь и до 3 растека на дълбочина. Изъ тѣзи бассейны вода-та была проведена въ Соломонова храмъ, а сега въ Омарова-та мечеть. При тѣзи водохранилища има четвъртито зданіе, наричвано Соломонова крѣпость; отъ стѣны-тѣ му источна-та часть до половинъ ю рассыпана. Тука живѣѣтъ два или три челяди стражари за опазванье на подземныя источникъ на мѣдраго царя.

Отъ Соломоновы-тѣ язове, къмъ югъ на часъ и половина пѣтъ, стои мѣнастырь-тѣ св. Великомѣч. Георгія, окрѣженъ съ крѣпость и съ желѣзны врата.



Въ църква-та на този мѣнастырь има чудотворна икона св. Великом Георгія; на нея виси тънъкъ желѣзень синжиръ, въ който, казватъ, былъ той задрѣнъ въ тъмница-та; сѣкый поклоникъ го налага на себе-си. Този мѣнастырь ю на голѣмъ почетъ у Арабы-тѣ; тѣ приносятъ тука